

גליון 96

- ענקזיעטי
- דיפרעסיע
- מאביעס
- עדיקשאנס
- או.ס.ד.
- מאניק אטאקעס
- סעלף קאנפידענס
- א.ד.ג.

טעראפי

געקליבענע בריוון פון ספר עצתו אמונה - ארויסגעגעבן דורך מוסדות היכל הקודש ברסלב - בנשיאות הראש ישיבה שליט"א

וואס טו איך אז איך האלט שוין מער נישט אויס די יסורים?

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קאמ א גרויסן ישר כח פאר אלע חיזוק, וואס האט מיר מחזק געווען אלמאל אין אסאך שווערע צייטן. אבער יעצט שפיר איך אז איך בין שוין אזוי שטארק צעבראכן אז קיין שום חיזוק וועט מיר שוין נישט העלפן.

אלעס אין לעבן גייט מיר שוואכ, די פרנסה, די שולם בית, די קינדער, און איך אליין. איך בין צעבראכן און צעהאקט אויף שטיק שטיקער, און איך האט מער נישט קיין טעם אין מיינ לעבן.

איך ארבעט אויף א פלאץ שוין פאר 12 יאר, און איך האב פינט יעדע מינוט וואס איך בין דארט, אבער איך האב נישט גענוג צוהאלט זיכערקייט איבערצולאזן די פאסטן און גיין זוכן אן אנדערע פרנסה. דער זון פונעם ה"ק הבית האט מיר פינט און האלט אין איין זאגן ליגנטס פאר זיין טאטע וועגן מיר, און איך בין נישט גענוג שטארק ביי זיך צו קענען עפעס טון דערוועגן.

דערנאך ווער איך מער און מער דעפרעסט יעדן טאג, איך וויל נישט פארלוסט איך מיט מיינ גאנצע משפחה דארפן אזויפיל לייזן, און איך האב נאך נישט מיט וועמען צו רעדן איבער מיינע ווייטאגן. איך האב נישט קיין נאנטער חבר, נישט קיין רבי אדער רב, און אפילו פאר מיינ ווייב האב איך נישט דערציילט איבער מיינע אינערליכע יסורים.

איך האב שוין פיל געוויינט און גערעדט צום אייבערשטן, פילע לאנגע שמונה עשרה'ס האב איך שוין באגלאסן מיט טרערן. אבער ווי עס זעט אויס וויל דער אייבערשטער מיר נישט אויסהערן. און די איינציגסטע ברירה וואס בלייבט מיר איז נאר צו שטארבן. האלאו ווען איך קען ווען שטארבן, איך זע אזויפיל גוטע מענטשן ווערן אוועק גענומען פון דער וועלט, האלאו וואלט דער אייבערשטער מיר גענומען אנשטאט זיי.

אפשר האט איך עפעס אן אנדערע וועג ארויס פאר מיר?

תשובה מאת הראש ישיבה שליט"א:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת במדבר, כ"ט אייר, שנת תשע"ט לפרט קטן

רעדן פון די צער?

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פרעגן וואס דער רבי מיינט אין ספר המדות (אות עצמות, סימן ז): "כשהאדם בצער תדבר מזה הצער?" ישר כח

תשובה מאת הראש ישיבה שליט"א:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת דברים, ב' מנחם-אב, שנת תשפ"ה לפרט קטן

טייערער ... נרו יאיר.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות עצמות, סימן ג): "כשיש לך צער", ווען דו האסט ווייטאג, "תדבר מזה הצער", זאלסטו רעדן פון די ווייטאג; ווען א מענטש גייט אריבער ווייטאג געבט דער רבי אן עצה, אויב מען דערציילט דאס פאר א פריינד גייט ארויס די ווייטאג, אזוי ווי עס שטייט (משלי יב, כה): "דאגה בלב איש", א זארג אין הארץ פון א מענטש, "ישחנה", דרש'ענען די הייליגע חכמים (יומא עה). דאס איז א לשון פון אויסשמועסן מיט אנדערע, אזוי גייט ארויס די ווייטאג.

אזוי וועט ארויסגיין די ווייטאג

מיט די הקדמות פון הייליגן רבי'ן קען זיין פשט, "ידבר מזה הצער", זאלסטו רעדן פון די ווייטאג; ווען א מענטש גייט אריבער ווייטאג געבט דער רבי אן עצה, מען זאל זיך אויסשמועסן מיטן אייבערשטן, דערציילן דעם אייבערשטן וואס מען גייט אריבער און אזוי וועט ארויסגיין די ווייטאג, דאס זאגט די פסוק (משלי יב, כה): "דאגה בלב איש", א זארג אין הארץ פון א מענטש, "ישחנה", מלשון (בראשית כד, סג): "ויצא יצחק לשוה בשדה", זיך אויסשמועסן מיטן אייבערשטן, דאס נעמט ארויס אלע ווייטאג.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

לכבוד ... גרו יאיר. איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פארוואס זאלסטו טראכטן פון שטארבן? שטארבן וועט דיר נישט העלפן; טראכט נישט פאר איין רגע אז דארט וועט דיר זיין בעסער, ענדערש געב זיך איבער צום אייבערשטן וועט זיך אלעס טוישן צום גוטן.

אין קבר וועט דיר נישט זיין בעסער

א איד איז אמאל געקומען צום רבין זאגן ער וויל שטארבן ווייל ער האט נישט קיין כח צו די יסורים וואס ער ליידט, האט אים דער רבי געזאגט (שיחות הר"ן, סימן פד): חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ד, כב): "יאל

יבמיחך יצרך שהשאל והקבר בית מנוח לך", זאלסט נישט טראכטן אז אין קבר וועט דיר זיין בעסער, און דער רבי האט אים געגעבן צו פארשטיין אז דא אויף די וועלט איז א מענטש פארנומען, יעדער איינער מיט זיינע טרודות; פרנסה וכו' וכו', ממילא קען זיין אז מען זאל כאפן א בייס פון א ווארים אדער א פליג אן דעם וואס מען זאל שפירן עפעס ווען מען כאפט דעם בייס, ווייל מען איז אריין

געטון אין אנדערע זאכן. אבער אין קבר איז נישט דא קיין שום טירדות און מחשבות וואס זאל אוועק נעמען דעם קאפ פון הערן ווי די ווערים קריכן און בייסן, דארט הערט מען יעדע ריר און יעדע שטאך, מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס צער אין קבר ווען מען הערט יעדע בייס פון די ווערים און די צער פון הערן ווי זיי קריכן.

מען פארמאכט די מויל

אז דו גייסט אריבער שוועריקייטן זאלסטו זיך מבטל זיין צום אייבערשטן, דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן (שיחות הר"ן, סימן רעט): "אז עס איז גאר פֿיטער איז מען זיך אינגאנצן מִבְטָל", האט רבי נתן געפרעגט: "ווי אזוי איז מען זיך מבטל?" האט דער רבי געזאגט: "מען פארמאכט די מויל מיט די אויגן, דאס איז ביטול צום אייבערשטן"; דאס הייסט, ווען א מענטש פארמאכט די מויל - ער פרעגט נישט קיין קשיות, ער פארמאכט די אויגן - ער וויל גארנישט זען און פארשטיין, ער ווייסט אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, דעמאלט איז ער זוכה אז אלעס ווערט גוט און דער אייבערשטער העלפט אים מיט זיין ישועה.

מען דארף בעטן דעם אייבערשטן מיט רחמנות

דו שרייבסט אז דו האסט שוין אזויפיל געבעטן דעם אייבערשטן וכו'; דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצו): "אסור לאדם לעמוד עצמו על שום דבר, הינו שאסור להתעקש בתפילתו - שהקדוש ברוך הוא יעשה לו דוקא את בקשתו וכו'", א מענטש טאר זיך נישט איינ'עקשנען ביים אייבערשטן אז דער אייבערשטער מוז מיט אים טון אזוי ווי ער וויל, "רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים, אם יתן השם יתברך - יתן, ואם לאו לאו", נאר מען דארף בעטן דעם אייבערשטן מיט רחמנות, אזוי ווי מען בעט זיך ביי איינעם ער זאל רחמנות האבן; אז דער אייבערשטער וועט אים העלפן איז גוט, און אז ער וועט אים נישט נאך געבן איז נישט.

פארוואס זאלסטו טראכטן פון שטארבן? שטארבן וועט דיר נישט העלפן; טראכט נישט פאר איין רגע אז דארט וועט דיר זיין בעסער, ענדערש געב זיך איבער צום אייבערשטן וועט זיך אלעס טוישן צום גוטן.

מיט דעם טייטשט דער רבי וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ב, יג): "אל תעש תפלתך קבע", קבע איז א לשון פון גזילה, אזוי ווי עס שטייט (משלי כב, כג): "קבע את קבעיהם נפש" - הינו שכל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר צרכים, אסור להתעקש ולעמוד עצמו בתפילתו, שדוקא יעשה הקדוש ברוך הוא את תפילתו, ווען מען בעט דעם אייבערשטן אויף פרנסה, אויף קינדער אדער אנדערע געבעטן, טאר מען זיך נישט איינ'עקשנען אז עס מוז זיין אזוי ווי ער וויל, "כי זה הוא תפילת קבע, שלוקח הדבר בחזקה בגזילה, רק יתפלל ברחמים ותחנונים בנ"ל".

מען דארף סבלנות אויסצואווארטן די ישועה

ווען מען רעדט צום אייבערשטן דארף מען זיין זייער שטארק נישט צו ווערן מייאוש ווען מען זעט ווי עס גייט אריבער אסאך צייט און מען באקומט נישט וואס מען בעט; מען דארף האבן אסאך סבלנות אויסצואווארטן אויף די ישועה פונעם אייבערשטן און ווייטער מתפלל זיין צו אים ער זאל רחמנות האבן און שיקן די ישועה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט ארויס גיין פון דייע צרות ויסורים און דו זאלסט שוין האבן א ישועה אין אלע דייע ענינים.